

FRATERNITÀ DI COMUNIONE E LIBERAZIONE

associazione di diritto pontificio civilmente riconosciuta

Uffici: Via De Notaris, 50 - 20128 Milano - Tel. 02/66595088 - Fax 02/66594670 - e-mail: clfrat@comunioneeliberazione.org

Milano, 10 ianuarie 2024

Mesajul lui Davide Proserpi adresat mișcării Comunione e Liberazione cu ocazia morții lui Jesús Carrascosa

Dragi prieteni,

În data de 9 ianuarie, după-masa târziu, a plecat la Cer iubitul nostru Jesús Carrascosa, „Carras” pentru noi toți. Domnul l-a chemat la El după câteva săptămâni de când fusese descoperită o boală care a fost clar de la început că este gravă. Carras și-a spus „da”-ul definitiv în fața lui Cristos având-o alături pe soția sa, Jone, și pe prietenii săi, chipurile apropiate ale acelei mari companii căreia, după ce l-a cunoscut pe don Giussani, i-a dedicat neobosit viața.

În întâlnirea cu don Giussani a găsit un răspuns convingător la ceea ce căuta: creștinismul este un fapt, iar metoda pentru a învăța acest fapt este aceea de a rămâne într-o companie alcătuită din prieteni care recunosc că sunt uniți datorită faptului că este prezent Cristos. Într-o mărturie a sa, în timpul unui Triduu de Paști al elevilor din GS, a spus: „Giussani zicea că credința înseamnă a recunoaște o Prezență, adică nu are legătură cu cineva care a venit și pe urmă a plecat, așa cum credeam eu când eram copil. Spunea și că a ne ruga înseamnă a face memoria acestei Prezențe care este răspunsul la toate întrebările noastre. Toate astea le-am înțeles mulțumită lui don Giussani și a unor copii ca voi care l-au urmat. Am descoperit că principiul unitar este acest Tu; Tu-ul lui Cristos este principiul unitar care generează această capacitate de prietenie care este comuniunea; «Acolo unde doi sau trei se adună în numele meu, acolo sunt eu», «Eu voi fi cu voi în toate zilele până la sfârșitul lumii», «Te rog, Tată, așa cum eu cu tine una suntem, ca și ei să fie una în noi, pentru ca lumea să creadă». Acest a fi un singur lucru între noi datorită Lui este fericirea vieții”.

Pentru mine a fost un mare prieten. Deși sunt sigur că se bucură de îmbrățișarea lui Cristos, pentru care a cheltuit lipsit de calcule fiecare picătură a vieții sale, în acest moment simt din plin lipsa entuziasmului său contagios, a afecțiunii și a umilei sale înțelepciuni.

Chiar cu puțin înainte de Crăciun am fost la Madrid ca să mă întâlnesc cu el și cu Jone. M-a impresionat să-l văd cum în greutate și suferință era atât de plin de bucurie, de curiozitate și de disponibilitate. La fel ca Jone, foarte conștient de ceea ce se întâmpla, mi-a mărturisit o certitudine profundă. În fața unui bărbat și a unei femei atât de liberi de lanțurile fricii și a durerii care în mod normal îi chinuie pe cei bolnavi, începi să-ți dorești și tu aceeași bucurie, aceeași curiozitate, aceeași disponibilitate. Îți vine chef să te prinzi de ei, de acea legătură care exprimă în mod debordant că există ceva mai mult: Cristos, „principiul unitar care generează această capacitate de prietenie care este comuniunea”. Pentru mulți dintre noi Carras a fost un tată, pentru că urmându-l am învățat să recunoaștem acel principiu al adevăratei unități, al adevăratei comuniuni. Și pentru mine a fost așa: mi-a fost tată prin felul în care îmi oferea și îmi propunea ceea ce în primul rând el urma, adică prezența lui Cristos.

FRATERNITÀ DI COMUNIONE E LIBERAZIONE

Acest lucru a fost și mai clar pentru mine în ultima vreme, văzând cât de simplu a fost pentru el să secondeze cu inteligență și afecțiune autentice, devenite mature prin recunoștință și rugăciune, pașii care ne erau ceruți de Biserică. Și am învățat în discuțiile cu el ce emoție mare poate fi pentru un părinte să meargă alături de un fiu pe cărarea pe care i-a arătat-o în urmă cu ceva vreme, tânăr fiind.

Unit cu voi în rugăciune, aș vrea de asemeni să exprim toată apropierea noastră și recunoștința îmbrățișării noastre lui Jone prin aceste cuvinte duioase pe care don Giussani le-a spus la Exercițiile Fraternității: „Gândiți-vă la o familie ca cea a lui Carras, care și-a asumat responsabilitatea de a călăuzi mișcarea în toate acțiunile sale misionare, care se află în 64 de țări din întreaga lume: ce soție trebuie să aibă, eh! Fiindcă le spun mereu bărbaților: voi sunteți așa, voi sunteți cu adevărat tari, dar primul merit este cel al soțiilor voastre, care vă permit să faceți aceste lucruri. Oricum, soția lui e la fel ca el”. Faptul că el era deplin conștient și recunoscător pentru asta se înțelegea din felul în care a privit-o mereu, până în ultimele clipe.

Mulțumim, Carras, pentru prietenia ta, mulțumim pentru tot. Acum că contempți chipul Tatălui pe care l-ai iubit atât de mult, continuă să ne însoțești în timp ce mergem înainte împreună pe acest drum fascinant.

Davide Prospero

Davide Prospero

Activist al unei mișcări anarhico-creștine, Jesús Carrascosa l-a întâlnit pe don Giussani la jumătatea anilor '70. O întâlnire care a marcat revenirea sa la Biserică și începutul CL în Spania. În 1978 a colaborat la crearea editurii Ediciones Encuentro și din 1979 s-a dedicat învățământului în câteva licee din Madrid. În 1997 este chemat în Italia de don Giussani ca să colaboreze la apariția Centrului Internațional al Comunione e Liberazione, inaugurat la Roma în 2000 și al cărui director a fost până în 2006. Împreună cu soția sa, Jone, a avut un rol esențial în relațiile CL cu Ioan Paul al II-lea în ultimii ani de pontificat ai acestuia. În 2022, la vârsta de 83 de ani, a primit cu disponibilitate docilă solicitarea de a-și asuma responsabilitatea CL în Spania care i-a fost încredințată de Diaconia centrală a Fraternității.